

Кога една часть отъ предложение—то служи за изясненіе на другъ такава часть, тогава ся тя нарича *приложеніе*.—

Главна—та българска колонія е приложеніе на думъ: *Болградъ*.

2. Въ това предложение: *Болградъ, главна—та колонія българска, е заселенъ отъ 40 години*, приложеніе—то: *главна—та колонія българска*, стои подиръ думъ—тѣ: *Болградъ*, на коуж—то ся относи, и отдѣлено е съ запяты (.).

Въ това предложение: *Българскый Царь Симеонъ много обичалъ книжно—то ученіе*, приложеніе—то: *Българскый Царь*, стои прѣди подлежаще—то: *Симеонъ*, на което ся то относи, и не е отдѣлено отъ него съ запятажъ.

Ако приложеніе—то стои подиръ онъжъ думъ, на коужто ся относи, то ся отдѣлява съ запяты; ако ли стои прѣди неъжъ, то не ся отдѣлява съ запяты.

3. Симеонъ, сынъ Борисовъ, бѣше страшенъ за Византійскъ—тѣ Имперіѣжъ.—Баязеть, сынъ на Мохамеда Второго, ся воцарилъ подиръ бащъ си. — На трапезъ—тѣ, въ моужъ—тѣ стажъ, лежи Българска Исторія.

4. 1) Да найдъжъ приложеніе—то и да го отдѣлъжъ, ако е потребно, съ запяты во всяко изъ слѣдующи—тѣ предложения:

Олга майка Святославова не могла да склони сына си да прииме христіанскъ вѣржъ.—При Михаила Греческаго императора ся кръсти Българскый Царь Борисъ.—Николай папа Римскый е отдѣлилъ Западнъ—тѣ черквъ отъ Восточнъ—тѣ. — Францускый Императоръ Наполеонъ умрѣ въ заточеніе на островъ Св. Елена.

2) Да притурятъ приложеніе въ слѣдующи—тѣ предложения.

Волга ся излива въ Каспійско море. — Букурещъ — има много черквы.— Цариградъ—лежи на Воспора.

3) Да напишатъ нѣколко предложения съ приложения изъ географіѣжъ—тѣ, священъжъ—тѣ и българскъ исторіѣжъ.

4) Напишете за свои—тѣ познаницы нѣколко предложения съ приложения.